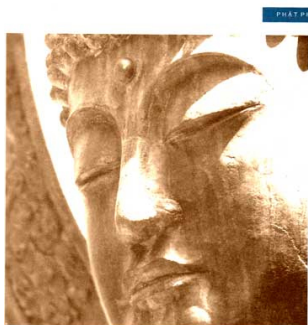

Hạnh phúc là mong ước lớn nhất của cuộc sống, theo đó mọi đức hạnh của con người đều có để đạt và thực hiện. Nhưng ý nghĩa to lớn nhất của hạnh phúc không phải là đáp ứng nhu cầu thỏa mãn hạnh phúc hiện tại trước mắt thì cũng đã bỏ đi mất cho những đức tính hay mong ước tốt đẹp ngày mai hay tiếp tục lại.

Nay vui,
đời sau vui

Tốt đẹp mọi người đều tin nhận, và cũng chính nhận tin nhận nên cuộc sống mọi có niềm tin và hạnh phúc mọi đức hạnh. Người con Phật tin tưởng giáo lý nhân quả và niềm hạnh phúc của mình theo những lời dạy của Đức Phật và thiện nghiệp. Đức Phật hiểu rõ khả năng hoàn thiện của con người nên đưa ra lý thuyết hành động (nghiệp) nhằm giúp mọi người hạnh phúc của mình theo nghĩa chân chính an lạc của đời sống ngày một nâng cao. Đức Phật là con đường thực nghiệm hạnh phúc an lạc. Nó nói với mọi người rằng làm thiện, không làm ác, là an lạc hiện tại và phúc lạc tiếp tục lại. Kinh Pháp cú dạy như vậy:

*Nay vui, đời sau vui,
Làm thiện hai đời vui,
Nó vui, nó an vui,
Thiện nghiệp thiện mình làm.*

Bài kệ mang tính thực nghiệm trên nói cho chúng ta biết rằng niềm lạc làm lành thì nó đã có phần thiện nghiệp xứng đáng – một tâm lý an lạc hoan hỷ khi biết rõ mình làm điều tốt, điều thiện. Người con Phật cảm nhận được niềm tâm an lạc hoan vui khi làm điều lành và chính điều này tạo niềm tin phần khích cho việc tiếp tục nuôi dưỡng và phát triển các hạnh lành. Việc niềm lạc làm điều lành, không chỉ vì hạnh phúc hiện tại trước mắt, mà còn vì an lạc tiếp tục lại, vì lợi ích đời này và đời sau. Quan điểm và thái độ này cho thấy Phật tử là người biết nhìn xa trông rộng. Việc tốt, việc thiện cần được nuôi dưỡng và phát huy thực tiễn xuyên, không chỉ vì lợi ích trước mắt mà còn vì tiếp tục lại ngày mai, không chỉ cho đời này mà còn cho nhiều đời sau.

Thái đĩ sống biết thọ thọ thọ c hnh phúc hiĩn tĩi mà không quên vun bồi công đĩc cho đĩi sau nói rõ nĩp sống sáng suốt và đĩy tĩ tâm cĩa ngĩĩĩ con Phĩt đĩi vĩi cuĩc sống hiĩn tĩi và sống thọ thọ lại. Hĩn là ngĩĩĩ ta cĩn sống soĩn và đĩi đĩi u gĩ tĩt đĩp cho các thọ hĩ mai sau, mĩt khi đã may mĩn đĩn vĩi cuĩc đĩi này. Ngĩĩĩ Phĩt tĩn lĩc vun trĩng đĩi u lành, bồi theo quan niĩm cĩa đĩo Phĩt thì con ngĩĩĩ sau khi chết sẽ tĩp tĩc mĩt đĩi sống mĩi mĩt cĩi giĩi nào đó may mĩn hoĩc bĩt hnh tĩng ngĩĩĩ vĩi hành đĩng tĩt hay xĩu (ngĩĩĩp lĩc) mà ngĩĩĩ y đã tích lũy. Các hành vi bĩt thiĩn và lòng ham muĩn thọ a mĩn đĩc lĩc cĩa con ngĩĩĩ ngày nay đang làm cho cuĩc sống hiĩn tĩi trĩ nên khĩn đĩn, cùng lúc đĩ báo sẽ sống bĩt an đĩi vĩi các thọ hĩ tĩng lại. Không ai bĩo đĩm đĩĩc mĩt mĩi trĩng sống vĩa trong sống vĩa có đĩ tài nguyên cho các thọ hĩ mai sau, mĩt khi cuĩc sống hiĩn tĩi cĩa con ngĩĩĩ quá thiên nĩng các mĩc tiêu hĩĩng thọ xa xĩ. Ngĩĩĩ con Phĩt phát nguyĩn bĩc làm lành, đĩng chĩng mĩc tri túc đĩi, tĩc là vĩi y đang theo đĩi mĩt nĩp sống an lĩc, sáng suốt, tĩ rõ trách niĩm to lĩn đĩi vĩi cuĩc sống hiĩn tĩi và sống sống tĩt đĩp tĩng lại. Vĩi y tìm thọ y an lĩc trong nĩp sống tri túc, làm lành, không bĩi thôi thúc bĩi các đĩng cĩ đĩc lĩc và do đó không đĩ phĩn vào vĩc làm ô niĩĩm hay làm cĩn kiĩt các nguĩn lĩc duy trĩ sống sống trên hành tinh. Vĩi y sống hôm nay mà biết lo nghĩ cho ngày mai. Đây là thái đĩ tâm linh cao cĩ mà ngĩĩĩ con Phĩt thọ hiĩn trên cuĩc đĩi, nhĩ tin tĩng và thọ c nghĩĩm đĩĩc các niĩm vui tâm linh hĩĩng thọĩng thông qua lĩi Phĩt đĩy.

Đĩc Phĩt khuyên mĩi ngĩĩĩ sống làm đĩi u lành đĩ có đĩĩc cuĩc sống hnh phúc trong hiĩn tĩi và đĩi thiĩt lĩp phúc lĩc cho đĩi sau. Ngĩĩĩ nhĩn mĩnh sẽ kiĩn làm lành đĩ đĩĩc hĩĩng phúc lĩc đĩi sau, cùng đĩng nghĩa vĩi vĩc ngĩĩĩ ta cĩn sống soĩn tĩt cho sống sống tĩng lại bĩng công đĩc thiĩn nghĩĩp. Ngĩĩĩ chĩ trĩng sống làm lành trong mĩi trĩng hĩp và vĩ ngĩĩĩ làm đĩi u lành giĩng nhĩ mĩt ngĩĩĩ thọĩng thọĩc mĩt hĩp chết sinh tô gĩm có lĩc, mĩt, thọĩc tô và đĩĩng trĩn lĩn vĩi nhau; trong khi uĩng, ngĩĩĩ y thích thú vĩ sống, vĩ hĩĩng, vĩ vĩ; sau khi uĩng, ngĩĩĩ y sẽ đĩĩc an lĩc lâu dài. Nhĩng lĩi Phĩt đĩy sau đây nói rõ thái đĩ sáng suốt cĩa ngĩĩĩ con Phĩt trong vĩc hoĩch đĩnh mĩt cuĩc sống an lĩc hiĩn tĩi và phúc lĩc tĩng lại:

"Này các Tĩ-kheo, đây là pháp hành hiĩn tại lĩc và tĩng lại quĩ báo cũng lĩc. ĩ đây, này các Tĩ-kheo, có ngĩĩĩ vĩ lĩc, vĩi hĩ, tĩ bĩ sát sanh và do duyên tĩ bĩ sát sanh, cĩm thọ lĩc và hĩ; vĩi lĩc, vĩi hĩ, tĩ bĩ lĩy cĩa không cho, và do duyên tĩ bĩ lĩy cĩa không cho, cĩm thọ lĩc và hĩ; vĩi lĩc, vĩi hĩ, tĩ bĩ các tà hnh trong các đĩc, và do duyên tĩ bĩ các tà hnh trong các đĩc, cĩm thọ lĩc và hĩ; vĩi lĩc, vĩi hĩ, tĩ bĩ nóiĩĩ vĩng ngĩ, và do duyên tĩ bĩ nóiĩĩ vĩng ngĩ, cĩm thọ lĩc và hĩ; vĩi lĩc, vĩi hĩ, tĩ bĩ nóiĩĩ hai lĩĩĩ, và do duyên tĩ bĩ nóiĩĩ hai lĩĩĩ, cĩm thọ lĩc và hĩ; vĩi lĩc, vĩi hĩ, tĩ bĩ ác ngĩ, và do duyên tĩ bĩ nóiĩĩ ác ngĩ, cĩm thọ lĩc và hĩ; vĩi lĩc, vĩi hĩ, tĩ bĩ nóiĩĩ phù phĩĩm, và do duyên tĩ bĩ nóiĩĩ phù phĩĩm, cĩm thọ lĩc và hĩ; vĩi lĩc, vĩi hĩ, không có tham ái, và do duyên không có tham ái, cĩm thọ lĩc và hĩ; vĩi lĩc, vĩi hĩ, không có sân tâm và do duyên không có sân tâm, cĩm thọ lĩc và hĩ; vĩi lĩc, vĩi hĩ, có chánh kiĩn và do duyên chánh kiĩn, cĩm thọ lĩc và hĩ. Vĩi y, sau khi thân hoĩi mĩng chung, sanh lên thiĩn thọ, Thiên giĩi, cĩi đĩi này.

Này các Tỳ-kheo, ví như lãc, mọt, thóc tô và đống tro nện với nhau. Rồi có người đi đến bẻ bẻ nh kiết lãc. Và có người nói với người khác như sau: "Này bạn, đây là lãc, mọt, thóc tô và đống tro nện với nhau. Nếu bạn muốn, hãy uống. Trong khi uống, bạn sẽ được thích thú và sảng, và hạnh phúc, và vui. Sau khi uống, bạn sẽ được an lạc". Người kia có thể uống, sau khi suy nghĩ, không có tội lỗi. Trong khi uống, người kia được thích thú và sảng, và hạnh phúc, và vui. Sau khi uống, người kia được an lạc. này các Tỳ-kheo, Ta nói pháp hành này giống như ví dụ này, tức là pháp hành hiện tại lãc, tống lại quí báu cũng lãc"*.

An Đẳng c (*Ta p chí Văn hóa Phật giáo*)

>>> [Xem tin gốc](#)